

Loes Floor

Paniek

Vrijdag 19 augustus

Het was alweer ver na zessen en Seth zat nog steeds achter zijn laptop op zijn werk. Hij baalde ervan, want hij had zich voorgenomen deze zomer meer avonden op terrasjes door te brengen. Hij opende een paar mailtjes, maar kon niet onthouden wat hij net had gelezen. Zijn ogen voelden branderig van het staren naar zijn beeldscherm en zijn buik begon te knorren.

Het was heerlijk weer en het terras lonkte. Hij had met niemand afgesproken, maar bij zijn stamkroeg zat altijd wel iemand. Hij had zin in onzinnige gesprekken.

Hij klapte zijn laptop dicht. Zijn horloge trilde. Hij had zo'n smartwatch met stappenteller waar berichtjes op binnenkwamen. Het horloge was een cadeautje van zijn zus. Meer als grap, zodat hij beter bereikbaar was en ook nog eens iets aan zijn conditie kon doen. Al was daar volgens Seth zelf helemaal niets mis mee. Hij was niet supergespierd of zo, maar zag er goed uit. Over aandacht had hij niet te klagen.

Hij pakte zijn telefoon en kreeg meteen een glimlach op zijn gezicht toen hij zag wie hem appte.

Azura: 'Check deze dan. Is nu al de derde dag dat hij bij mij in de coupé zit. Toeval?'

Seth: 'Oe, lekker! Toeval bestaat niet schatje.'

Azura: 'Als hij volgende week weer in dezelfde coupé zit, neem ik hem mee op date.'

Seth: 'Aaaaa!!!! Spannend!!!! Hij ziet er echt goed uit, had hij niet door dat je de foto maakte?'

Azura: 'Nee, natuurlijk niet, dat kun je wel aan mij overlaten.'

Seth: 'hahaha.'

Azura was een bijzonder geval. Seth had haar al vaker de vrouw van zijn dromen genoemd. Dromen die konden uitmonden in nachtmerries. Azura was heerlijk spontaan, maar kende geen grenzen. Ze was in voor alles, maar had weinig oog voor de ander als ze haar zinnen ergens op had gezet. Seth noemde haar zijn Medusa. Mannen én vrouwen veranderden in willoze wezens als Azura aandacht voor ze had. Iedereen wilde bij Azura in de smaak vallen.

Seth was ook een van hen geweest. Hij had het geweldig met haar gehad. Ze hadden avonturen beleefd waar hij in zijn eentje nooit op was gekomen. Ze waren samen in de auto gestapt en naar de Portugese kust gereden om daar opgenomen te worden in een surfkamp. Dat had hem bijna zijn baan gekost, omdat hij twee weken extra aan zijn drie weken durende vakantie had moeten plakken. Zijn baas had hem een jaar lang alle rotklusjes gegeven en op ieder vraag om een vrije dag eerst twee keer 'nee' gezegd. Maar ook in bed had hij dingen gedaan waar hij voorheen niet van durfde dromen. Ze hadden mannen en vrouwen bij hun in bed uitgenodigd na een avondje stappen. Ze waren naar clubs geweest waar onbekenden aan hem hadden gezeten. Ze hadden de hele kaart van een Japans restaurant uitgeprobeerd en een nacht in een hotel in de kerktoren van Weesp geslapen, waar ze allerlei zondige zaken met elkaar hadden gedaan.

Azura bleef de verleidingen van het avontuur opzoeken. Seth was toe aan een verdieping in hun relatie en misschien zelfs settelen met de vrouw waar hij zielsveel van was gaan houden. Het had hem

pijn gedaan toen Azura daar zo gemakkelijk overheen was gestapt en letterlijk uit zijn leven was gewandeld. Ze had haar tandenborstel meegenomen en zijn huissleutel op het aanrecht gelegd. Gek genoeg bleven ze vrienden en was Azura degene die steeds weer contact zocht met Seth. In het begin was het alsof ze met een vinger in een open wond bleef prikken. Maar als hij bij haar was, bestond de rest van de wereld niet. Er was geen pijn, geen verdriet. Dat kwam pas als ze weer vertrok. Ze was als een drug, hij hunkerde naar haar, maar moest het doen met het kortstondige geluk dat ze hem toestond. Ze wakkerde een waakvlammetje aan, dat zachtjes de hoop in leven hield, dat ze weer voor hem zou kiezen en hij zich altijd zo zou voelen. Dat al het andere er niet toe deed. Dat alles wat nu zinloos leek, zin kreeg.

Maandag 22 augustus

Azura: 'Hij zit er weer. AAAAHHH, nu moet ik hem vragen.'

Azura: 'Hallo, waarom zeg je niks?'

Azura: 'Help! Over vijf minuten moet ik uitstappen. Nu durf ik niet.'

Azura: 'Ja, shit, nu durfde ik niet. Hij was vandaag nog knapper.'

Seth: 'Pffff, ik zat op de fiets. Morgen weer een kans. Je moet hem echt vragen. Kom op, schat, dat kun je best.'

Azura: 'Dan moet je wel antwoorden. Zonder jouw support durf ik het echt niet.'

Seth: 'Morgen zit ik bij de telefoon te wachten.'

Dinsdag 23 augustus

Als Seth een afspraak met Azura had, was hij er de hele dag mee bezig. Hij dacht dan aan niets anders meer. Niets ging dan meer vanzelf. Hij vergat zijn sleutels, ging boodschappen doen, zonder portemonnee en begon gesprekken waar hij tijdens het praten de draad van kwijtraakte.

Vandaag had hij de wekker op zijn telefoon gezet, zodat hij op tijd kon reageren op haar appjes. Ze was duidelijk onder de indruk van die man in de trein. En Seth kon niet anders dan het met haar eens zijn. Hij was knap, iets ouder dan Azura en heel goed in vorm. Hij was het type dat ze samen wel eens verleid hadden in een club. Het had Seth verbaasd dat hij zo over mannen kon denken, maar Azura had het tot iets alledaags gemaakt. Hij zocht het niet op zonder Azura en eerlijk gezegd deed het ook een beetje pijn om haar zo over een ander te horen praten. Hij hoopte nog steeds dat ze ooit haar ogen zou openen en haar zucht naar avontuur aan de kant zou zetten voor hem. Tot die tijd was hij er voor haar. In elke situatie die daarom vroeg, elke situatie die zij creëerde.

Seth: 'Ik zit er klaar voor. Zit je al in de trein?'

Azura: 'Ik zag hem op het perron, maar hij stapte in een andere coupé. Het was zo druk, man, ik zweet helemaal. Zo spannend.'

Seth: 'Shit! Kun je niet door de trein naar hem toe?'

Azura: 'Nee man, ik ben niet wanhopig. En het is superdruk, er staan zelfs mensen in het gangpad.'

Seth: 'Waar gaat hij eruit?'

Azura: 'Weet ik niet, hij blijft altijd zitten als ik eruit moet.'

Seth: 'Morgen weer een kans.'

Azura: 'Morgen werk ik niet. We moeten tot donderdag wachten.'

Seth: 'The horror.'

Donderdag 25 augustus

Azura: 'Ik sta op het station. Ben extra vroeg. Zo lekker gedroomd vannacht! Vandaag moet het gebeuren.'

Seth: 'Wat heb je gedroomd? Vertel!'

Azura: 'We liepen over een boulevard en deelden een ijsje. Hij was zo romantisch. Ik verdronk in zijn ogen en hij kwam heel dichtbij.'

Seth: 'Vertel verder.'

Azura: 'Dat was het. Maar het voelde zo spannend en leuk. Afgezaagd zeker?'

Seth: 'Niet heel origineel nee, maar dat hoeft ook niet. Is niet ieder liefdesverhaal ongeveer hetzelfde?'

Azura: 'Hahahaha, bij jou zeker niet.'

Seth: 'Hahahaha, nee, klopt, maar ik trek psychopaten aan.'

Azura: 'Dank je.'

Seth: 'hahahaha, nou ja, bij ons eindigde het in ieder geval niet zoals het meestal eindigt.'

Azura: 'Ik zie hem. Hij is met iemand.'

Seth: 'Shit, met wie? Als in een relatie?'

Seth: 'Hé, laat me hier niet hangen, wat gebeurt er?'

Seth: 'Nou ja, je moet nu toch wel uit de trein zijn?'

Seth: 'Tot zover, "Ik heb je nodig."''

Zo ging het altijd met Azura. Als een vlinder fladderde ze van het ene naar het andere moment en dan weer van de ene naar de andere persoon, voorbijgangers in verwondering achterlatend.

Vrijdag 26 augustus

Seth: 'He lieverd, hoe is het nu gegaan?'

Zondag 28 augustus

Seth: 'Lieverd, laat even wat van je horen. Je neemt niet op, reageert niet. Ik hoef niet per se een update over mister Handsome, maar wil even iets van je horen.'

Azura: 'love you.'

Seth: 'pfffff, ik maakte me echt zorgen. Hoe is het met je?'

Azura: 'all oké, love you.'

Seth: 'Schat, what is the English about?'

Zou het komen doordat Seth mister Handsome heeft gezegd, dat Azura nu in het Engels antwoordt? Is het een grapje? Het stelt hem niet gerust. Azura heeft een hekel aan het ge-Engels. Dit zijn van die momenten dat Seth een hekel heeft aan appjes. Hij weet dat Azura liever niet heeft dat hij belt, maar hij heeft behoefte aan de nuancering van tekstberichten. Hij wil haar stem even horen.

Maandag 29 augustus

Seth: 'Lieverd, bel me. Als je me vandaag niet belt, kom ik morgen naar je toe.'

Het is nog vroeg en Seth is extra vroeg op zijn werk. Slapen lukte niet. Toen hij eindelijk toch in slaap viel droomde hij over Azura. Ze stond op het station op het perron aan de overkant. Ze stond duidelijk bij de verkeerde trein, want ze zouden samen op reis gaan. Ze keek hem aan, maar verroerde zich niet. Voordat Seth zijn koffer, zijn rugzak en reispapieren, die uit zijn handen dreigden te glippen bij elkaar had gepakt, was er een trein binnen komen rijden voor het perron van Azura. Hij zag haar nu zitten voor het raam. Nog steeds keek ze hem aan, maar er gebeurde niets in haar gezicht of houding, geen herkenning.

Dinsdag 30 augustus

Na nog een dag op zijn werk waarbij hij zijn gedachten niet kon ordenen, is Seth vastbesloten om Azura thuis op te zoeken. Hij heeft al twee dagen nauwelijks iets gegeten, de honger is verdwenen.

Seth: 'Lieverd, ik sta nu bij de tramhalte. Ben er over een half uurtje.'

Seth: 'Schat doe open, ik sta voor je deur.'

Seth: 'Wat moet ik doen? Ik sta voor je deur, maar je bent er niet. Ik ga naar de politie.'

Een misselijk gevoel overvalt Seth, hij slikt met moeite een kotsbui weg. Maar hij weet dat hij nu moet doorpakken. Azura heeft vreemde nukken, maar dit gaat veel te ver, zelfs voor haar. Op het politiebureau gaat hij eerst naar het toilet. Voor hij uit het hokje van de wc komt, luistert hij goed of er niet nog iemand in de ruimte is, die zijn kotsgeluiden heeft gehoord. Hij houdt zijn polsen extra lang onder het koude water en komt langzaam weer tot zichzelf. Zijn lijf voelt zwaar en hij sleept het naar de balie, waar een vriendelijke jonge agent hem vraagt wat hij voor hem kan betekenen.

Seth: 'Shit man, ik zit bij de politie en krijg allemaal moeilijke vragen. Je socials liggen stil. Je bent niet op je werk geweest. Je burens hebben je een paar dagen niet gezien. GEEF NOU EENS ANTWOORD!'

Woensdag 31 augustus

Seth heeft vrij genomen vandaag. Zijn hoofd staat niet naar werk en de politie wil vandaag met hem in het huis van Azura gaan kijken. Zelfs de combinatie van paracetamol en ibuprofen werkt niet tegen de kloppende hoofdpijn. Helder nadenken wordt steeds moeilijker.

Seth: ‘Vandaag om 11.00 uur moet ik me melden bij de politie, we gaan samen in je huis kijken. Schat, ik schijt in mijn broek, waar ben je?’

Seth: ‘Dat was niet leuk, ik was met twee agenten in je huis. Ik moest blij zijn dat je er niet was, zei één van de agenten, waarschijnlijk ben je er even tussenuit, zei ze. Maar dat geloof ik niet. Je bent niet opruimerig of zo, maar het was een bende. Je koffer is weg. Die lichtblauwe. Tenminste dat denk ik, of heb je hem uitgeleend? Ik miste wat spannende jurkjes. Maar waarom reageer je dan niet? Je hebt zelfs je vuile vaat in de wasbak laten staan. Daaraan zagen de agenten dat je waarschijnlijk al een paar dagen weg bent. Er staat schimmel op je Brinta. Je bed is helemaal erg. Er lagen twee dildo’s onder een hoopje dekens. Meid, je moet die dingen schoonmaken en wegleggen. Je moeder kan zomaar langskomen. Maar fuck man, dit is niet grappig. Waar ben je?’

Tijdens het onderzoek in het huis van Azura moest Seth tegen zijn tranen vechten. Hij wilde de keuken opruimen, maar dat mocht niet. De agent zei dat hij alles zo moest laten. Ze geloofden nog steeds dat Azura een paar dagen weg was, maar moesten ook rekening houden met een niet vrijwillige verdwijning.

De koffer zat Seth dwars. Azura leende alles de hele tijd uit aan iedereen. Dat had hij ook tegen de agenten gezegd, maar zij zagen het als een aanwijzing dat ze vrijwillig geen contact zocht met Seth. En niet op haar werk was verschenen. Gek genoeg keek Seth van dat laatste niet echt op. Maar geen contact met hem, en die Engelse berichtjes, dat baarde hem zorgen.

Vrijdag 2 september

Seth: ‘Je moeder vindt het oké dat ik contactpersoon ben voor de politie. Zover is het al gekomen. Laat nou toch gewoon iets van je horen. De politie is erachter dat je een ticket hebt geboekt naar Parijs. Maar ik geloof niet dat je niks van je laat horen als je aan het feesten bent met iemand die je net kent. Zeg iets, of heeft hij je in de Seine gedumpt?’

Azura: ‘.....’

Seth: ‘Azura! Je typt. Wacht ik bel je.’

Seth: ‘Je neemt niet op, zucht. Waar ben je? Gaat het goed met je?’

Azura: ‘leave it’

Seth: ‘What the fuck! Azura dit ben jij niet. Wie je telefoon ook heeft, ik wil weten of het goed met Azura gaat!’

Azura: ‘all oké, leave it!’

Zijn hart had letterlijk een sprong gemaakt toen hij in beeld kreeg dat ze aan het typen was. De politie was erachter dat ze waarschijnlijk in Parijs was. Was ze halsoverkop met die man uit de trein naar Parijs vertrokken? Ze zei toen dat hij met iemand was, zouden ze haar ontvoerd hebben en haar voor haar eigen ticket hebben laten betalen? Waarom Parijs? Ja, de stad van de liefde en hij wilde daar ook wel op date, maar dat liet je dan toch wel aan iemand weten? En dan: ‘leave it.’ Zo zou Azura nooit tegen hem praten. Niet in het Engels, maar ook niet zo kort. Toegegeven, nuance was niet haar sterkste punt in de berichten, maar dit leek wel een soort code. Misschien had ze geen tijd om iets te typen.

Maandag 5 september

Seth heeft het weekend niet geslapen. Om zijn gedachten te kunnen ordenen is hij naar het strand gegaan en heeft daar uren door de branding gewandeld. Hij heeft een vriend gebeld die Azura ook kent en hem gevraagd of hij nu overdreef of dat zijn zorgen terecht waren. Die vriend vond dat hij lichtelijk overdreef, maar dat het wel vreemd was om helemaal niets meer van je te laten horen als iemand duidelijk bezorgd was om je. Die vriend zou het laten rusten. Maar dat lukte hem niet. In zijn eentje ging hij naar een café waar hij nog niet eerder was geweest. Hij bleef de hele avond alleen aan de bar zitten. Hij moet er verward hebben uitgezien, de andere gasten bleven op minimaal een meter afstand. Wat best lastig werd, toen het drukker begon te worden. Na de vierde Godfather ging hij maar naar huis om in het donker naar het plafond te staren. Maandagochtend had de hoofdpijn plaatsgemaakt voor een stijve nek en een hoofd vol watten.

Seth: 'Azura, ik hoop dat jij dit bent. Ik heb net een uur lopen janken, ik slaap niet, heb me ziekgemeld op mijn werk. Hoe kan je mij zo laten hangen? Ik geloof het gewoon niet. Zo ben jij niet. Zelfs niet als je gek zou zijn van de liefde.'

Vanmorgen belde de politie. Ze hebben je pintransacties nagetrokken en je hebt enorm lopen shoppen in Parijs. Dat komt overeen met het ticket. Ze hebben je gebeld, maar je neemt niet op. Wel hebben ze kunnen zien dat het signaal van je telefoon een paar keer is opgepikt door een zendmast dicht bij Montmartre. Er staan blauwe vinkjes bij mijn berichtjes, dus je hebt ze gelezen.

Misschien moet ik dit niet appen als iemand anders zich voordoet als jou. Maar ik weet niet wat ik moet doen. Zal ik naar Parijs komen om je te zoeken? De politie wil het laten rusten. Je bent immers een volwassen vrouw en er is geen indicatie voor een misdrijf. Gelukkig hebben ze je foto gedeeld met de politie in Parijs, met de vraag om naar je uit te kijken. Ik hoop dat ze je vinden en dat blijkt dat je toch bevangen was door de liefde. En dat het dus allemaal goed komt.

Ik mis je, ik hou van je. Lieve Azura, laat iets van je horen. In jouw taal.'

In jouw taal. Het was een logische afsluiting geweest. Dat Engels was niet haar taal. Toen ze nog een stel waren, hadden ze een eigen taal. Ze noemden het de taal van de liefde. Als ze iemand heel leuk vonden en diegene mee wilden nemen in hun avontuur, dan hadden ze aan een paar woorden genoeg. Ook tijdens het avontuur konden ze met elkaar communiceren zonder veel uitleg. Seth hoopte dat deze woordjes voldoende waren om Azura weer contact te laten opnemen.

Vrijdag 9 september

Seth: 'De politie stopt met zoeken. In Parijs is bij meerdere meisjes om hun ID gevraagd, omdat ze op je lijken. Je moeder belt me iedere avond of er nieuws is. Ze blijft maar tips doorgeven die zij weer krijgt van familie en vrienden. We maken ons allemaal zorgen, Azura, waar ben je. Laat me niet hangen. Ik hou van je.'

Ondanks dat ze niet uitgingen van een misdrijf, heeft de Franse politie de foto serieus gedeeld. Maar zonder resultaat. Seth bedenkt steeds meer horrorscenario's. Misschien wordt Azura vastgehouden in een hotelkamer. Of wordt ze gedwongen om dingen te doen met andere mannen en hebben ze haar paspoort afgenomen. Montmartre was ineens niet meer die prachtige wijk waar de liefde zegevierde en stelletjes selfies maakten voor Le mur des je t'aime. Waar je de trappen voor de Sacré Coeur opzwoegde en probeerde een tafeltje te krijgen op het terras van Café des Deux Moulins, waar

Amélie Poulain werkte. Pigalle was volgens google een wijk waar je liever niet kwam. Had haar telefoon vanaf daar signalen verstuurd?

Zaterdag 10 september

Seth: 'Ik heb vannacht zo vreselijk gedroomd. Je werd gevangen gehouden door mensenhandelaren. Ik zag op tv bij Opsporing Verzocht, ja ik ben dat programma gaan kijken nu jij vermist bent, een foto van die man die je in de trein zag. Hij was één van de criminelen die in vrouwen handelen. Ik zag het en wilde de politie bellen. Maar mijn telefoon werkte niet. Ik kreeg steeds andere mensen aan de lijn, maar niet de politie. Tot iemand opnam en zei 'Leave it!' met een boze mannenstem. Azura, ik hoop zo dat het een droom was die niet waar is. Ik hou van je.'

Zondag 11 september

Seth: 'Ik hou van je.'

Dinsdag 13 september

Seth: 'Ik hou van je.'

Donderdag 15 september

Seth: 'Ik hou van je.'

Vrijdag 16 september

Seth: 'Ik hou van je.'

Azura: '...'

Seth: 'zucht.'

Hij bleef een uur met de telefoon in zijn hand zitten. Zijn blik troebel van de tranen die over zijn wangen liepen.
Zelfs haar moeder belde niet meer iedere avond.

Zaterdag 17 september

Seth: 'Ik hou van je.'

Azura: *gemist gesprek*

Seth: 'WAT!!! Bel me nog een keer. Ik heb het geprobeerd, maar je neemt niet op. Azura, je weet niet hoe blij ik ben dat je het probeert. Doe het nog eens. Ik hou van je Azura, laat wat van je horen!'

Dit was precies het zetje dat Seth nodig had om actie te ondernemen. Zijn koffer had hij dagen geleden al ingepakt. Klaar om haar te redden. Over een uur vertrok de Eurostar naar Parijs. Hij gooide

zijn tandenborstel in zijn rugzak en een oplader en vertrok naar Amsterdam Centraal. Hij was precies op tijd.

Persbericht maandag 19 september, Parijs

Nederlandse man valt bordeel binnen aan de Rue Frochot (Parijs), met een mes. Hij bedreigt een barman terwijl hij eist zijn vriendin te zien. Volgens de man is zij gedwongen hier te werken. De Nederlandse politie erkent dat de man de vrouw als vermist heeft opgegeven. Er is zelfs in Parijs, door de Police Municipale, naar de vrouw gezocht. Maar na dagen onderzoek is er niets gevonden dat wijst op een misdrijf. De politie zag geen reden tot een inval in de club waar de vrouw volgens de man aan het werk was. De gijzeling duurde een kwartier, de man gaf zich direct over toen de Franse politie binnenviel. De Nederlandse man is door de politie opgepakt wegens bedreiging met een mes. De politie heeft navraag gedaan naar de werkzame dames, maar de vriendin van de man was volgens de eigenaar van de nachtclub onbekend. De man zit in voorarrest in Parijs.

Woensdag 21 september

Azura: ‘Lieve Seth, ik heb zo’n geweldige tijd gehad. Sorry dat ik niet bereikbaar was. Ik ben met Theo, die knapperd uit de trein, naar Parijs vertrokken. Het gebeurde allemaal zo spontaan en hij is geweldig! Mijn telefoon is op het vliegveld in de wc gevallen, GATVER, en ik heb hem laten maken in een shop in Parijs. Ik was dus even niet bereikbaar. Hoe is het met je? Ik hoop dat je je niet teveel zorgen hebt gemaakt. Je kent me. Ik hou van je.’

Azura: ‘Seth, ik hang net op met mijn moeder. Wat heb je gedaan? Mij als vermist opgegeven? Zo lief dat je je zorgen maakte om mij. Maar je kent me toch? Dat is niet nodig. Ik kan heel goed voor mezelf opkomen. Mijn moeder was helemaal overstuur. Waarom hebben jullie zo’n paniek gemaakt om mij? Vanavond komt Theo bij me eten, zullen we morgen bellen?’

Donderdag 22 september

Azura: ‘Seth, waar zit je man? Vandaag op mijn werk heb ik alles uit de kast moeten halen om mijn baan te houden. Ze hebben de politie over de vloer gehad en zich zorgen gemaakt. Ik schaam me dood. Het was misschien niet netjes om zomaar weg te blijven, maar jij maakt het wel heel erg. Waarom laat je nu niks van je horen? Ben je boos?’

Vrijdag 23 september

Azura: ‘Seth, man, je hebt een hoop overhoop gehaald. Waarom antwoord je niet?’

Zondag 25 september

Azura: ‘Weet je, ga lekker boos zitten zijn in je eentje. Ben een beetje klaar met jou.’

Zaterdag 1 oktober

Azura: 'Seth? Fok jou.'

Woensdag 5 oktober

Seth: 'Azura, ik heb ruim twee weken in voorarrest in een gevangenis in Parijs gezeten. Nu mag ik mijn proces in NL afwachten, daar heeft mijn advocaat enorm voor moeten pleiten. Ik heb je berichtjes ontvangen. Je antwoorde in het Engels, maar ik wist dat het code was voor dat het niet goed met je ging. Ik ben zo blij dat je weer thuis bent. Ik hoop dat je alles over Parijs achter je kunt laten. Ik kom zo snel mogelijk naar je toe.'

Ik begrijp alleen je laatste berichten niet. Hoezo ben je klaar met mij? Ik ben zeker niet boos, ik ben juist blij om van je te horen.'

Azura: 'Ik heb geen idee waar je het over hebt. Ik heb geen berichtjes ontvangen van je, tot ik jou een berichtje stuurde. Mijn telefoon was stuk.'

Seth: 'Lieverd ik hou van je. Ik begrijp dat je nog niet vrijuit kunt appen. Morgen kom ik thuis, dan kan ik je helpen.'

Donderdag 6 oktober

Thuisgekomen had Seth eerst een lange douche genomen. Hij was opgelucht dat hij iets van Azura had gehoord, maar was er niet gerust op. Via zijn advocaat had hij proberen te achterhalen wat er nu met Azura was gebeurd. Maar Azura had hem niet te woord willen staan. Dat was voor Seth voldoende om te weten dat het nog steeds niet goed met haar ging. Hij besloot niemand meer om hulp te vragen en zelf naar haar toe te gaan. Ze had waarschijnlijk iedereen op afstand moeten houden en zelfs haar moeder een verhaal verteld dat niet klopte.

Azura: 'Seth, je bent gek. Ik blokkeer je nummer.'

Met zijn handdoek om zijn middel geslagen las hij het laatste bericht. Hij probeerde haar nog te bellen, maar zijn nummer was al geblokkeerd. Snel kleepte hij zich aan en fietste naar haar huis. Haar raam stond open en er klonk muziek. Ze verscheen voor het raam, naast haar stond een man. Ze draaide zich om naar de man, hij zei iets. Dat zag Seth aan hoe hij naar haar toe bewoog. Azura moest hard lachen. Ze gooide haar hoofd naar achteren en haar haren waaide even uit het raam. Seth rook haar shampoo in gedachten. Azura zag er goed uit. Te goed voor iemand die dingen tegen haar wil moest doen. Maar het klopte niet met wat hij de afgelopen weken had meegemaakt. Hij wist zeker dat ze nog steeds in gevaar was. Deze man had haar ertoe aangezet om hem te blokkeren. Seth was haar enige uitweg. Hij moest haar redden. Zijn adem versnelde en de adrenaline gierde door zijn lijf. Zijn shirt zat strak om zijn schouders en hij voelde zich onoverwinnelijk. Hij rende naar haar voordeur, beukte met zijn schouder tegen de houten deur die de huismeester jaren geleden al had moeten vervangen. Om het slot versplinterde de deur en sloeg naar binnen. Met twee treden tegelijk rende hij de trap op. Boven staarde Azura hem met grote ogen aan en stak haar handen naar hem uit. Hij duwde haar aan de kant en stopte pas toen hij voor de man stond. Die stamelde wat en probeerde met een glimlach de situatie te redden. Die glimlach was voor Seth genoeg om het mes te grijpen dat op het aanrecht lag. Een lichte zweem van vers gesneden uien mengde zich met de sterke lucht van ijzer. Hij stak op de man in, deze wankelde. Toen hij opnieuw wilde steken, verloor Seth door het bloed zijn grip op het mes, hij miste en viel op de grond. Azura gilte, hielp de andere man in een zithouding, pakte haar mobiel. Ze keek niet eens naar Seth. De kamer draaide, vlogen van Azura's

vervloekingen drongen tot hem door. Maar hij kon niet achterhalen of het nu voor hem of voor de man bedoeld was. Hij hunkerde naar haar aanraking, maar ze was zo ver weg. Het leek wel of de afstand tussen hen nog nooit zo groot was geweest als daar in dat kleine appartement van haar. In de verte hoorde hij sirenes en alles werd zwart.

©Loes Floor

Februari, 2024